

ANUL XXXIV, SERIA II, Nr. 9197, 4 PAGINI, 30 BANI, LUNI, 18 DECEMBRIE, 1978

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe membrii conducerii Agenției pentru Energia Atomică a Canadei

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, simbăta, pe Ross Campbell, președintele Agenției pentru Energia Atomică a Canadei (A.E.C.L.), pe James Donnelly, președintele executiv al acestei agenții, precum și pe George Poa, James Hardwick și Richard Bovin, vicepreședinți ai agenției...

INTERVIUL ACORDAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU Televiziunii franceze - T. F. 1

După cum s-a mai anunțat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, în ziua de 14 decembrie a.c., pe trimisul special al Televiziunii franceze - T. F. 1, Lion Zitron, căruia i-a acordat următorul interviu:

INTREBARE: V-am solicitat acest interviu, domnule președinte, ca urmare a interesului ce se manifestă în Franța față de România. Doriți să ne vorbiți despre principiile preocupărilor actuale legate de dezvoltarea economică și socială a României?

RĂSPUNS: Trebuie să încep prin a menționa că în cei 30 de ani de existență a societății producției industriale românească a crescut de aproape 40 de ori, iar producția agricolă de peste trei ori. Pe această bază, venitul național a crescut de peste 12 ori, s-a realizat dezvoltarea științei, culturii, învățământului...

INTREBARE: Într-o lume de cîntă timp pesimistă, dumneavoastră sunteți, în mod ferm, un optimist. Ați spus că actuala situație politică internațională nu ar duce la un conflict armat și că dumneavoastră nu ați dori să măriți contribuția militară românească la Tratatul de la Varșovia. Cum ați analiza această situație?

RĂSPUNS: Într-adevăr, în abordarea problemelor dezvoltării societății românești, cît și a problemelor internaționale, am o politică de ridicare a nivelului de viață pentru poporul meu, cît și în forța popoarelor, a maselor populare, care se pronunță pentru o politică de colaborare, de pace, pentru a se pune capăt cu desăvîrșire conflictului imperialist și colonialist de dominație. De aceea privesc cu optimism perspectivele dezvoltării vieții internaționale. Este adevărat că dezvoltarea este contemporană este de multe ori contradictorie, că asistăm și la succese pe calea politicii de desțindere, de pace și de colaborare...

INTREBARE: Aclamațiile cu care a fost primit marele dumneavoastră discurs de la 1 decembrie arată că sînteți unul dintre cei mai populari șefi de state din lume, în rîndul populației țărilor respective. Vedeti în această aprobare a politicii dumneavoastră? Căruia fapt atribuiți aceasta?

RĂSPUNS: Aniversarea a 60 de ani de la înființarea statului național unitar român a constituit, într-adevăr, o puternică manifestare a voinței poporului român, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, de a înființa neabătut țara noastră și de a apăra cu orice preț diviziunea internațională a muncii, pentru a fi competitivă cu țările care au o industrie mai dezvoltată.

Ne preocupăm, totodată, de perfecționarea cadrului de participare a oamenilor muncii la conducerea societății, precum și de participarea la beneficii a acestora, ceea ce dă o dimensiune nouă democrației socialiste din țara noastră. Asigurăm în acest fel participarea clasei muncitoare, tărânișii, intelectualiilor - de fapt a tuturor categoriilor sociale - la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Pe această bază apreciem că există condiții ca Programul elaborat de Congresul al XI-lea pentru acest cîntă și să realizeze cu o depășire în industrie de peste 100 miliarde lei și să facem - așa putea spune - un pas hotărît înainte spre trecerea României, în cîntă anul următor, de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la cel de țară cu o economie mediu dezvoltată. Dar esențialul îl constituie realizarea unei societăți a dreptății și egalității sociale, care să asigure o repartizare echitabilă a produsului social, o participare egală a tuturor oamenilor muncii la conducerea întregii societăți, a întregii vieți politice interne și internaționale.

INTREBARE: Aclamațiile cu care a fost primit marele dumneavoastră discurs de la 1 decembrie arată că sînteți unul dintre cei mai populari șefi de state din lume, în rîndul populației țărilor respective. Vedeti în această aprobare a politicii dumneavoastră? Căruia fapt atribuiți aceasta?

RĂSPUNS: Aniversarea a 60 de ani de la înființarea statului național unitar român a constituit, într-adevăr, o puternică manifestare a voinței poporului român, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, de a înființa neabătut țara noastră și de a apăra cu orice preț diviziunea internațională a muncii, pentru a fi competitivă cu țările care au o industrie mai dezvoltată.

Ne preocupăm, totodată, de perfecționarea cadrului de participare a oamenilor muncii la conducerea societății, precum și de participarea la beneficii a acestora, ceea ce dă o dimensiune nouă democrației socialiste din țara noastră. Asigurăm în acest fel participarea clasei muncitoare, tărânișii, intelectualiilor - de fapt a tuturor categoriilor sociale - la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

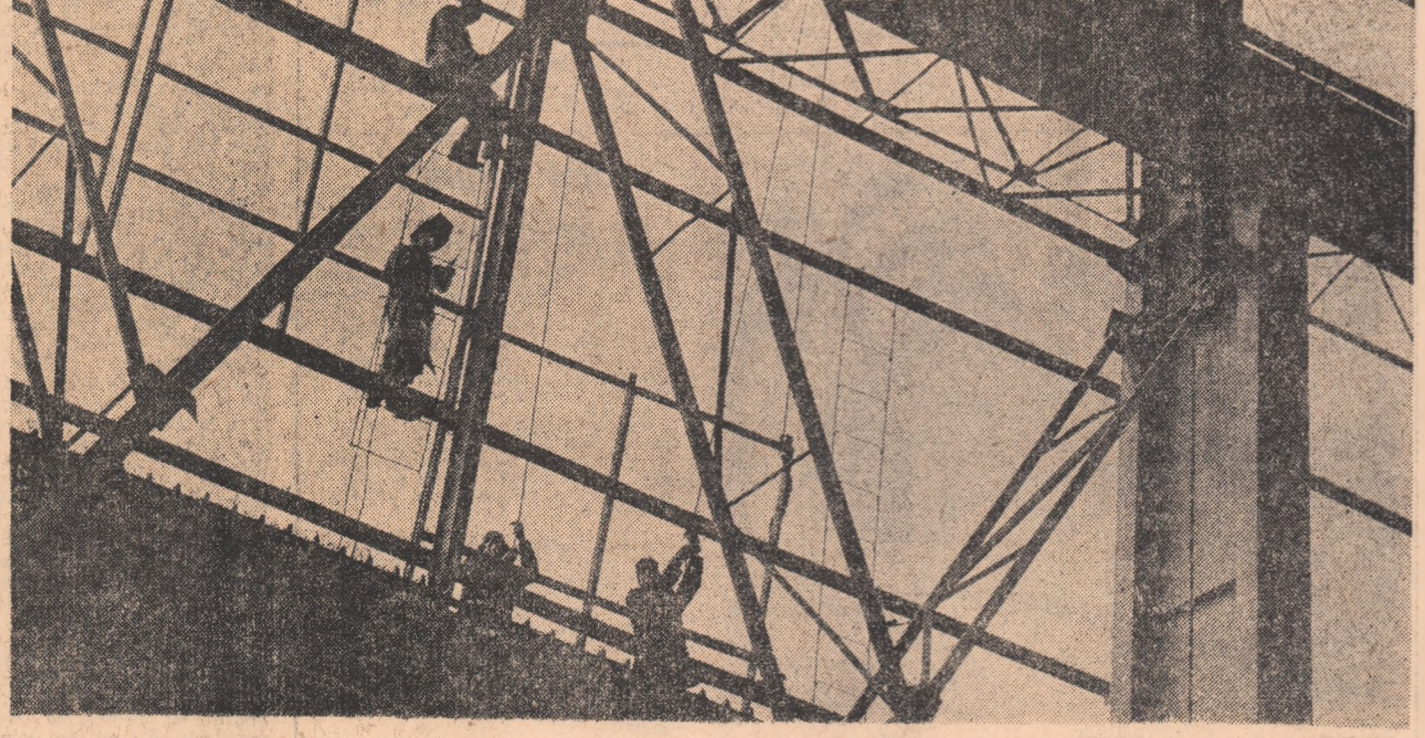

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

DECEMBRIE - calendarul muncii, zi cu zi, filă cu filă. Să facem totul pentru realizarea exemplară a planului!

DIN CRONICA ÎNTECERII

PREVEDERILE PE PRIMII TREI ANI AI ACTUALULUI CINCINAL au fost realizate pînă la 11 decembrie de întreprinderile industriale din 26 de județe ale țării și din municipiul București. De asemenea, unitățile aparținînd ministerelor...

ÎN ACTIVITATEA DE INVESTIȚII CONSTRUCTORII ȘI MONTORII accelerează ritmul lucrărilor, grăbesc execuția noilor obiective

În acest cîntă, la întreprinderea mecanică din Oradea se construiesc noi capacități de producție în vederea lărgirii profilului și diversificării gamei produselor. Pe șantierele noilor obiective de investiții, unde se muncește în ritm susținut, toate lucrările de construcție se află în grafic. Cîteva cifre sînt revelatoare: pe 11 luni, planul a fost îndeplinit în proporție de 120,6 la sută, iar la construcții montaj, în proporție de 124,7 la sută. Altfel spus, prin realizarea cumulate pe 11 luni constructorii au izbutit să-și depășească planul anual de producție...

Să baram cu hotărîre căile risipei, să întărim spiritul gospodăresc!

ENERGIA ELECTRICĂ Reducerea consumurilor - preocupare de zi cu zi a întregului colectiv

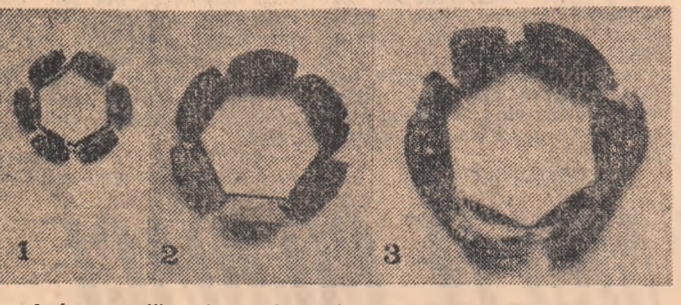
Prin specificul său, întreprinderea de reparare auto Craiova se înscrie în rîndul unităților mari consumatoare de energie electrică și gaz metan din județul Dolj. Hotărît să ridice la cote superioare de calitate și eficiență întreaga sa activitate întărită colectiv de aici a acționat cu fermitate atît în direcția realizării ritmice a sarcinilor de plan, cît și pentru eliminarea oricăror forme de risipă, valorificarea superioară a tuturor resurselor secundare. Astfel, de la începutul anului și pînă în prezent, la nivelul întreprinderii, nu numai că s-a reușit înscrierea consumurilor în limita celor planificate, dar au fost obținute și importante economii.

Pînă în prezent s-au economisit 55 000 KWh Cantitate de energie suficientă pentru realizarea suplimentară a unor piese de schimb în valoare de 1,8 MILIOANE LEI sau pentru prelucrarea a 10 000 BUCȘE CILINDRU MOTOR

ION D. CUCU

METALUL

Fiecare gram utilizat eficient, valorificat superior

- 1. La un milion de șuruburi M-8, o economie de 1 300 kg. 2. La un milion de șuruburi M-12, o economie de 6 000 kg. 3. La un milion de șuruburi M-16, o economie de 7 000 kg.

Un colectiv de tineri specialiști de la întreprinderea de șuruburi din Bacău a pus la punct o nouă tehnologie de execuție a șuruburilor cu cap hexagonal, tehnologie care conduce la eliminarea totală a pierderilor de metal, la valorificarea lui superioară și implicit la economisirea unor însemnate cantități. L-am rugat pe subinginerul Ioan Obadă, unul dintre autori, să ne prezinte avantajele economice ale noului procedeu. Impresună cu tinerii mei colegi, subinginerii Petru Epreanu și Viorel Zapotă, muncitorii Andrei Birnat și George Tutunaru, am reușit să schimbăm clasicul procedeu de execuție a șuruburilor cu cap hexagonal prin stantare, punînd la punct o tehnologie modernă bazată pe presarea în matrice. Am eliminat deci operațiunea de stantare care conduce la pierderi de metal. Eficiența economică, deși în prima vedere, poate părea minoră, prin reducerea cantității de metal doar cu câteva grame de produs, este deosebit de însemnată raportată la producția totală de șuruburi cu cap hexagonal. Astfel, la o singură dimensiune - M8, consumul de metal se reduce cu 1 300 kg la un milion de bucăți. De asemenea, se obține o reducere a consumului de metal la

DRAGOMIR IORONNEA (Continuare în pag. a III-a)

Studenți și tineri muncitori pe aceeași scenă

La „Semănătoarea“ UN SPECTACOL REMARCABIL AL ARTIȘTILOR AMATORI

Am văzut marți după-amiază la Clubul cunoscutului întreprindere bucurenesc „Semănătoarea“ un spectacol, remarcabil în toate privințele, prezentat în cadrul Festivalului național „Cîntărea României“ de către formații ale clubului în colaborare cu artiști amatori - studenți ai Facultății de limbi străine. Un motiv esențial al reușitei îl constituie repertoriul. Tinerii recitatori - elevii ai Liceului industrial de la „Semănătoarea“, Lorica Constantin, Lăliana Spiridon, Leta Badea, s-au înființat cu câteva poezii de cântă săvîre a prezentului socialist al patriei, poezii închinată unor evenimente însemnate din istoria poporului, unor mari personalități ale istoriei și culturii noastre. Parte din stihurile recitate aparținuseră acestor tineri înșiși, parte a fost selectată din patrimoniul liricii românești de ieri și de azi. Acești artiști tineri prezentează de studenții recitatori Rodica Stănescu, Mișoara Tîrziu, Ion Pîntec, Accentuez meritele nu este doar orientarea spre o poezie care dă glas marilor artiști ai ale contemporaneității, dar și faptul că

lucrările prezentate erau, ele însele, estetice vorbind, valoroase, nu traduceau numai aspirația de a scrie versuri dar și o vocație în acest sens. Cole mai reușite momente din cadrul spectacolului s-au produs în teritoriul artei dramatice. Brigada artistică de la „Semănătoarea“ (text și regie: Vasile Horobăț), însoțită recent de la Festivalul omorului de la Vaslui, unde a fost distinsă cu premiul II și medalia de argint, a prezentat un program antrenant, plin de haz dar și plin de „fep“, atît de spumos și de bine jucat, provocînd atît de frecvent cascadele de ris ale publicului încît ului, pur și simplu, că te afli în fata unor amatori. Mai mult, sincer să fiu, aș fi dorit din suflet multor emisiuni vesele de pe micul ecran să provoace atîta veselie. Preciza acestui fapt? Iarși (nu exclusiv, desigur), repertoriul

TIPOGRAFII

Pregătesc pentru Televiziune un reportaj despre muncă de noapte a tipografilor. Dimpneacă, colegii mei încercăm să ne strecurăm cît mai puțin stîngheri printre cei de la linotipuri, de la zărie, de la calandru, de la rotative. Dimensiunile Comitatului tipografic „Casa Școlii“ au la proporția preciziei traducerii convingătoare. Sînt

REPORTAJ DE NOAPTE de George Tămea

lucrul acesta și încă o dată descoperă că dincolo de reportajul filmat rămîne totdeauna măcar un gest, măcar un chip, măcar o linie pe care, abia după ce pelerula s-a stîrșit, îl descoperi ca pe un semn definitiv al unei realități prin care noi, reporterii, de cele mai multe ori, ne strecurăm grăbiți cu legînd de lei și de colo fragmente pentru un mozaic impresionant, dar niciodată definitiv. Oamenii din schimburi de noapte au grîile lor obisnuite, dar nu reușesc să ascundă emoția impetuală cu lumina prea puternică izvorîtă din lămpile de cuarț. Există în fața aparatului de filmat o emoție aparte pe care nici un om nu și-o poate stăpîni. Nici tipografil (Continuare în pag. a III-a)

DAN VASILESCU

VA RECOMANDAM

● CARTEA DE POEZIE

O retrospectivă revelatoare *

Dacă a fost „un nostalgic și un revoltat” cum s-a fixat într-un profil de medalie de către critică (Al. Piru) aceasta nu înseamnă neapărat că poetul Virgil Carianopol a fost un „seninian”. Autorul retrospectivelor lirice aparute recent în colecția „Cele mai frumoase poezii” a Editurii „Albatros” descinde în literatură și se afirmă de la primele sale cărți ca un poet autentic, inspirat din realitățile noastre.

Ceea ce nu se pare că a surprins și notat cu acuitate critică Al. Piru este observația că poetul Virgil Carianopol, depășind faza unui lamento determinat de „un destin vrăjmas”, se relegea într-o existență „hoinară” și de „neîmplinită”, din aceste acumulări de experiențe consumate pe parcursul anilor, se desprinde, înțelegând că „unicul fel al poetului e să-și depenseze condiția materială, să facă din timpul său eternitate”. Dealtfel, aceasta o spune și poetul, cu o claritate și adevăr indiscutabile: „Noaptea, pe-acum / de tăcerile vechii pășuni / veeni spăsoase / ca oase / din vânt deratate”. Pe această direcție axiologică se orientează creația lui Virgil Carianopol în ansamblul său, în oricare din izvoarele sale, poetul neluându-l nimic străin din tot ceea ce reprezintă cultura spirituală și specificul românesc în care el se regăsește într-o privire continuă, gata în orice clipă să-și afirme prezența receptivă și să dea un răspuns la oricare din întrebările vieții, bine înțelese, conștinându-și bine sunetele, „Viorile vrâstei” peste corzile cărora nu va lăsa niciodată să treacă decît arcul sincerității dooline.

Sinteză a întregii sale creații poetice de pe parcursul a mai bine de patru decenii, cuprinșor și riguroasă, poate chiar o prea riguroasă selecție, din Virgil Carianopol, poeme (1933), Un ocean, o frunte în exil (1934), Scrieri (1935), Cărțile pentru domnițe (1937), Franziștoamnel mele (1938), Soară la cer (1940), Versuri (1967), Cîntece de amurg (1969), Cîntece românești (1970), Viorile vrâstei (1972), Lirice (1973), Stergar române (1973), Elegii și Elegii (1974), Cîntece oltenesti (1977) și Inedit (1978), volumul apărut în colecția „Cele mai frumoase poezii” a Editurii „Albatros” se recomandă ca o retrospectivă de excepție, revelatoare pentru direcțiile umaniste ale creației unui poet legat cu toate fibrele ființei sale de tot ce este statornic pe pământul patriei ca o sentință adevărului și frumuseții, recomandând în același timp pe unul din poeții noștri contemporani de o indiscutabilă exemplaritate atât în planul existenței, cât mai ales în planul creației poetice.

Nici un lamento, nici o înguncherie, nici măcar în fata reversibilității timpului, poate să vină bătrînețea, peste regrete se trage un peplum care nu a cunoscut maculara. „Cîntecele de amurg” sînt pline de lumină. Adversar al oricărei încremeniri, poetul este angajat într-o necontenită „luptă cu

inertă”. La fel și „Cîntecele românești”, „Viorile vrâstei”, cu imnurile dedicate lui Eminescu, poeziei, partidului, datinei românești, artei populare, familiei, oamenilor, cu o deschidere tot mai largă spre realitățile noastre contemporane. „Liricele” cu memorabilul „Reșea tirziu”, apoi „Stergarul românesc” apărut în același an cu „Liricele”, „Elegii și Elegii” și „Cîntece oltenesti” se angajează pe aceeași coordonată de înțelegere a vieții, dezvoltare la o cercetare atentă a dialectică personală, de împacare și neîmpacare, de sfleși și glisuri înalte, dar tot comunicându-se cu o forță antecă, poetul primind din pământul patriei energie care face să răsăre bobul de grâu. Că uneori notează: „Ne moare inu- o zi Entuziasmul / în alta Dorul, în același chin / și zi de zi piină la Marea Moarte murim mereu, puțin câte puțin”. O asemenea notă de consemnare doar un moment de meditație autumnală, ordinea firească a poetului este zăbăzirea continuă pentru împlinirea telurilor sale: „Nu voiesc nimic cu asurintă / vreau oricînd de tot să mă lovesc / cea mai mare bucurie-n lume / este doar lupînă și izbutesc”. Și poetul continuă lupta declarându-și ursorul sale tufăre: „Fierberea din-mă- oș de părtare / să mă stîșiș piină s-o ajung”. Un asemenea program nu se va lăchea niciodată, deoarece truda creatoare a poetilor este necesară lumii întregi, care „asa cum este, iar fi ajuns să fie / și n-ar putea să meargă înainte fără ei”. Ultima strofă a poeziei din care am citat este revelatoare: „Adevărații marii poeți din toateaș / înaltă vîntul deșaga de timpuri lor / El sint acela care face lumea mai frumoasă / și care, ori ce-ar face trăiesc după ce mor”.

Din această substanță va fi alcătuit, fără îndoială, și viitorul volum al lui Virgil Carianopol, din care, în retrospectivă de față, sînt publicate numai trei inedit. Pentru edificarea cităm: „Ard ca un codru ce nu plere / sub flăcările ce-l încing / un codru care arde-nir-una / dar flăcările nu-l ating”.

Poetul arde necontenit și astăzi cu aceeași intensitate ca și acum aproape o jumătate de secol și la căldura flăcărilor sale, poezia noastră contemporană se simte ca lîngă vatra primitoare a părintilor. Consecvent programului său estetic, de a fi prin tot ce gîndește despre poezia oamenilor, ca și despre oamenii poeziei, cit mai sincer cu sine însuși, poetul Virgil Carianopol, cu statura sa dreaptă, pietroasă, tăiată ca dintr-un sold carpatin, invulnerabil la mușcătura timpului, pe planul spiritului rămăs mereu tînăr, este o conștiință a acestui timp exemplar din care, ca întreaga noastră viață căreia i-s-a deschis două perspective, se și poezia se zidește pe dimensiuni revelatoare.

ION POTOPIN

* Virgil Carianopol: „Cele mai frumoase poezii”.

● FILM

● **TOTUL PENTRU FOTBAL**, o nouă producție a Casei de Filme Patru, avînd scenariul scris de Mircea Radu Iacob și regizat de Andrei Blaier. O distribuție compusă din actori îndrăgiți de public — Petre Gheorghiu, Aurel Giumuria, Paul Lavric, Ovidiu Schumacher, George Dîncă, Jean Constantin, Mihai Merușă, Nicolae Prada, Sebastian Păpălan, Emil Ghiuș, Cornel Coman, Monica Ghotu, Nicu Constantin — la care se adaugă și cunoscutul portar-vedetă Rică Răducanu vor face ca această peliculă, al cărei eroi principal este, cum titlul o arată, fotbalul, să fie cu plăcere vizionată cel puțin de „microbiști”.

● **INSULE IN DERIVA**, film american, o transpunere cinematografică a unui roman de Hemingway, incluzînd, însă, ecouri dintr-o arie mai largă a opereii marilor scriitori. Regizorul Franklin J. Schaffner și-a ales o distribuție fără cusur: în rolurile principale apar, respectiv, Gilbert Roland, Claire Bloom și a reușit să încheie o acțiune care ține treaz interesul spectatorilor pe întreg parcursul desfășurării ei. De asemenea, filmul are o imagine remarcabilă prin expresivitatea ei plastică, realizată de Fred J. Koenekamp.

● **LA NOI ERA LINIȘTE**, producție a studiourilor sovietice în regia lui Vladimir Samurîn. Un drum de țară pe care în fierbînta vară a lui '41 bărbai au plecat la război. În sat nu rămăs numai bătrînii, femeile și copiii. Nu se aud explozii, nu curge sînge, este, aparent, liniște. Războiul și-a pus însă pecetea pe chipurile femeilor, chipuri care revin mereu în amintirea fostului copil care este și povestitorul întîmplărilor.

● **OPTIMISTII**, film englez realizat, ca scenariu și regie, de Anthony Simmons. Conceptul cu umor și duioșie, filmul vorbește despre oarecum ciudată, dar puternică prietenie dintre un fost clown, odată celebritate a spectacolului de varietăți, și doi copii. Pentru rolul principal Peter Feller a fost distins cu premiul pentru interpretarea masculină la Teheran, 1973.

● **TALISMANUL**, peliculă a studiourilor bulgare în regia lui Raško Uzunov. Film pentru copii în care, însă, sînt atîșne probleme esențiale, am ar fi curioș să responsabilizăm necesitatea afirmării personalității.

M. IONESCU

● PLASTICĂ

Puritatea tonului *)

Expoziția deschisă la Galeria Simeza marchează etapa actuală a căutărilor și formulărilor picturii lui Virgil Chivu care după trei ani de la ultima sa manifestare se impune azi ca un artist matur.

Calitățile notabile — sensibilitatea plastică și simțul coloristic polifonic — le-a adăugat vigoarea și înțelegerea complexă a formei.

Frumusețea imaginilor se lasă descoperită aprindă spontaneitatea culorilor care fascinează și solicită. Zăbovînd în fața fiecărei lucrări descoperim cu ințelesul farmecul secret, poezia laudrică, Peisajele, portretele, năduș sau naturale stăruie, sînt de fiecare dată demonstrații de descifrare a dialogului cu sine și lumea, culoarea și emoția fiind elementele esențiale de comunicare. Armonii îndrăznețe de tonuri strălucitoare, curcioroaze raporturi sustinute între tonuri reci de albastru, verde, violet și tonuri calde de ocru, oranj, roșu ferice experiența fo-

Progres uman și progres tehnic *)

Cartea recent publicată de profesorul Edmond Nicolau este interesantă cel puțin din două puncte de vedere. Mai întîi, deoarece oferă un remarcabil orizont informativ cu privire la tehnică, ca factor de civilizație, și apoi sub aspectul interpretărilor de factură filozofică și morală, pe care autorul găsește de cuviință să le formuleze referitor la rolul mașinii în general și al ciberneticii în particular de coordonare a progresului social.

Nu ne pronunăm aici să intrăm în detaliile care tin de expresia tehnică a problemei, desi ele sînt deosebit de utile de reținut. În schimb, am vrea să insistăm asupra celorva notății semnificative făcute de autor de pe poziții teoretice, ideologice.

De la bun început trebuie spus că această încercare de a surprînde sensul major al lucrului este, cum se poate de legitîm, autorul nefăcînd un secret dintr-o atare opinie. Și, cu toate că în economia textului interpretării ideologice nu îl este rezervat un capitol distinct, elementele acestei viziuni beneficiază de o prezentă substanțială în teștura informațiilor evocînd istoria trecută și actuală a teh-

nicii precum și dimensiunea umană a acestei evoluții.

De fapt, pentru ce pledează Edmond Nicolau într-o carte fixată pe o tematică care, se știe foarte bine, suscită astăzi multe discuții și disputate de depășesc datele strict ingineresti ale che-

CARTEA social-politică

niți? Pe scurt, pledoaria se cristalizează în ideea fundamentală după care omul dispune de capacitatea de a rămîne permanent stăpînul propriilor creații. În cazul de față, tehnice. Astfel, se enunță la nivel de principiu încrederea că nu există nici un argument serios de a lua în considerare un așa-zis pericol ca mașinile cibernetice să dea din conducătoare societății umane. Sigur, cibernetizarea produce mașini mereu mai „inteligente”. Dar inteligența lor este controlată și dirijată de om, fiind o creație a omului. Tocmai de aceea, trebuie să servescă în exclusivitate omul, telul amelior-

rării permanente a condiției muncii și vieții lui. Folosînd cuvintele autorului, lucrurile stau în felul următor: „Prin procesul de înțelegere rațională a realității puterea omului crește foarte mult. Iar procesul este de natură cibernetică: înțelegînd mai bine realitatea, devenim mai eficienti, mai puternici în raport cu aceasta”.

În concluzie, mașina rămîne fată de ființa umană doar un simplu executant, care prin viteză extraordinară de lucru și amplitudinea analizelor efectuate ne ajută să rezolvăm mai repede și cu o maximă garanție de siguranță a corectitudinii operațiilor problemele ridicate de existența societății spre nivele superioare de civilizație. Respectiv, creația cibernetică este la modul cel mai direct o modalitate de exprimare a creației umane în dialogul dintre om și mașină, fie ea și cibernetică, înțelegîndu-se în orice situație, pe primul plan aflîndu-se omul.

TRAIAN GÂNJU

*) EDMOND NICOLAU: Om — mașină — cibernetică, Editura politică, 1978.

Oră de matematică în cabineta de specialitate de la Liceul „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia. Foto: V. TANASOF

Stiri culturale

● **La Rogojeni**, localitate situată în județul Galați, s-a desfășurat în zilele 12-14 decembrie, ediția a Festivalului folcloric horeian. Inscrisă pe agenda actuală a Editurii „Albatros” națională „Cîntarea României”, manifestarea a reunit în acest an peste 60 de formații muzical-geografice din ghinda localităților de pe Valea Horeinei — bogată vatră folclorică.

● **Artiștii amatori**, de la gîmlă patriei pînă la octogenarii satelor, au prezentat, de asemenea, în cadrul festivalului, datini și obiceiuri folclorice de țară, specific zonei.

● **La Negrești** a avut loc dinamic Festivalul datinilor și obiceiurilor de țară din Țara Oașului. Peste 1000 de artiști amatori din Țarna Mare, Camarazna, Gherța Mică și Gherța Mare, Tur și din alte localități și-au dat concursul la parada postului popular în centrul civic al orașului și la spectacolele susținute pe scena Casei de cultură din Negrești.

UN SPECTACOL REMARCABIL

(Urmare din pag. 1)

Lucrarea este, după cum ne-am dat seama din fragmentele înfățișate, excelentă. E vorba de o scriere care reflectă lecturile autorului din marile dramaturgii ai acestui secol, dar și o simulară creatoare a lecției lor: o piesă fals-istorică, mai exact o farsă cu pretext istoric și încă mai exact, o fină parabolă.

Nu mai puțin izbitoare au fost momentele muzicale prezentate de Adrian Pătrașcu și Ninel Pețreșcu, susținute neapărat de multe ori a zonelor mari cromatice se întrepresc puritatea tonului, sonoritatea acordului, riguroasa geometrizării.

Forma definită prin masa cromatică îndrăgă, fără prezența curaturii, afirmă conceptul modern al picturii realizate prin plaje de culoare delimitate prin alăturare.

Intoarerea la momentele frumoase de viață și emoție, redarea lor mentală sau pe planul afectului sînt invitații ale picturii lui Virgil Chivu la întreaga armonie a noastre întroare.

ADRIANA BOTEZ

*) Expoziția de pictură Virgil Chivu, Galeria Simeza.

muncă Niculina Coman — fiindcă membrii brigăzii noastre s-au lînat prin programul prezentat de promisiunea cu care au debutat pe scenă: „să spunem lucrurilor pe față și pe nume!”. Talentul actorilor amatori, atît „la noștri” cît și al oaspeților m-a cucerit prin vioiciune, lipsă de orice stîngăci și afectare, într-un cuvînt, printr-o interpretare cu adevărat sinceră.”

Aprecieri la care reporterul nu găsește necesar să mai adauge ceva. Un spectacol cum am dori să vedem multe altele de acum înainte.

Încadrat activ în mișcarea muncitorească din Transilvania, Eugen Rozvan a contribuit, alături de ceilalți militanți revoluționari, la întărirea organizatorică a acestora, la răspîndirea largă a ideilor direcțiunale științifice, fapt pentru care va fi ales în Comitetul de conducere a Secțiunii din Bihor a Partidului Social-Democrat Român din Transilvania. El a desfășurat, de asemenea, o bogată activitate publicistică și a funcționat ca jurist-consult al sindicatelor muncitorești din Bihor.

dr. V. NICOLAE

100 de ani de la nașterea lui Eugen Rozvan, militant al clasei noastre muncitoare, al Partidului Comunist Român

O VIAȚĂ DEDICATĂ PATRIEI, POPORULUI

După încheierea primului război mondial, atunci cînd în fata mișcării noastre revoluționare stătea obiectivul de cea mai mare însemnătate al tuturor forțelor muncitorești din România unită, Eugen Rozvan s-a aflat în primele rînduri ale militanților care au acționat în vederea înlăturării acestui mare ideal.

În timpul istoricului Congres din mai 1921 a fost ales în Comisia de redactare a rezoluțiilor și și-a spus cuvîntul asupra tuturor punctelor înscrise pe ordinea de zi, prezentînd și un proiect de rezoluție în problema agrară, problemă ce n-a putut fi discutată în întregime datorită întreruperii lucrărilor congresului de către forțele represive care au dispus arestarea unui mare număr de delegați. Între cei arestați s-a aflat și Eugen Rozvan, care va fi implicat în Procesul din Dealul Spirii și eliberat în vara anului 1922.

După reluarea activității revoluționare, Eugen Rozvan participă la Congresul al-II-lea al P.C.R. din 1922, la care a susținut rapoartele asupra problemelor agrare și naționale, în cuprinsul cărora dezvoltă ideile în conformitate cu realitățile României și este ales membru pleant al C.C. al P.C.R.

Din 1924, ca urmare a scoaterii partidului comunist în afara legii, Eugen Rozvan va activa în cadrul unor organizații de masă inițiate și conduse de către partid, cum a fost Blocul Muncitoresc-Tărănesc, dar principala activitate și-o va desfășura la Oradea. Aici a impulsionat organizarea și lupta muncitorimii de pe aceste străvechi meleaguri românești. A murit în 1938.

Viața și activitatea revoluționară a lui Eugen Rozvan reprezintă o pildă ve de devotament față de cauza partidului comunist, a clasei muncitoare, a întregului popor român. Cîștigîndu-și memoria, lui ca și celorlalți nenunțabili luptători, generația actuală lo aduce prinosul de recunoștință pentru faptul de a fi pus, la timpul lor, o piatră la temelul mărețului edificiu înalt atîști pe pămîntul României.

dr. V. NICOLAE

cetătenestr

11 noiembrie, ora 12. Ridic receptorul.

— Vă deranjez, tovarășe ziarist, pentru o chestiune. Dar mai întîi să vă întreb dacă cunoașteți pe cineva pe la I.C.R.T.I.?

— Nu cunosc. Spuneți totuși ce problemă aveți?

— De doi ani nevastă dorește un coșoc din acela care se fabrică la Orăștie și care se găsește în fiecare nicidecum. Nu știu cum se face că în oraș apar în fiecare lărnă femei, fete, cu haine noi. Mă întreb de unde le-o fi cumpărînd deoarece ori de cîte ori căutăm la magazinele de specialitate ni se răspunde: „n-am primit”, „n-am avut”, „ar trebui să vină dar nu sînt cînd”.

— Tovarășe Ghiță, așa îl cheamă pe interlocutorul de la capătul firului, care e muncitor la P.T.T.R., văd că vă frîmîntă o problemă comună cu a altor tîneri din Tg. Mureș. Dar cum n-am relații, mi-ați dat o idee. Să vedem cum se vind respectivele cojoace? Cine le vind? Cine sînt cumpărătorii?

— Ora 13. Discuț cu doi tîneri ofițeri din cadrul Inspectoratului județean al Ministerului de Interne, lt. maj. Iulian Rizoli și lt. Balmos. Le cer sprijînul în realizarea unei documentări privind modul în care se respectă prevederile Legii nr. 3/1972 cu privire la activitatea de comerț interior. Mai concret, cum se vind cojoacele din blînd tip „Velur”, „Fantezia” și „Nutriție”.

— Ne înfățișăm la depozitul nr. 1 din Piața Trandafirilor nr. 56. Închis. O căutam pe gestoniera Elena Lobonț. O găsim. (Menționăm că depozitul cu pricina este unul de tranzit, avînd specific articole de papetrie și produse de arizanat).

— Ați primit anul acesta cojoace? Mai aveți în depozit?

— Da.

unitățile comerciale, poate întîlnim și aspecte care interesează organele de miliție.

Ora 11. Magazinul nr. 155 Romarta. Avem interlocuțoare pe tovarășa Viorica Sălăgean, șefa de magazin. Aflăm întreg timp că șefii de magazine nu au voie să semneze de primă mîdă, sînt sare în ochi prima filă a dosarului de gestiune. Factura nr. 13922 din 21 noiembrie 1978.

— Cum a ajuns această haină în magazin? Cine a cumpărat-o?

— Eu sînt, se prezintă îndrăul Ioan Pașanu.

— Ne-ar interesa cum se vind cojoacele din blînd tip „Velur”, „Fantezia” și „Nutriție”.

— Vă pun la dispoziție factura.

— Am intrat în depozit în 12 octombrie și 6 noiembrie cite o bucată direct de la depozitul I.C.R.T.I. În 8 noiembrie cu factura 03831 și 03832 au intrat de la depozitul de tranzit 27 bucăți.

— Cum s-au vindut? În 10 noiembrie cu avizul 01982, patru bucăți; în 11 noiembrie cu avizul 01983, trei bucăți; în 13 noiembrie cu avizul 01985, cinci bucăți; în 14 noiembrie cu avizul 01989, una bucată, în 15 noiembrie cu avizul 01992, una bucată; în 16 noiembrie cu avizul 01993 una bucată, în 20 noiembrie cu avizul 01901, două bucăți; în 22 noiembrie cu avizul 01989, una bucată, în 23 noiembrie cu avizul 1623, una bucată. Total 24.

— Unde sînt celelalte?

— Aici.

— Din trei cutii de carton sînt scoase trei haine. 24 + 3 = 27.

— Una a reținut-o tovarășul Păltineanu pentru cineva...

— Cine e tovarășul Păltineanu?

— Directorul nostru.

— Pentru cine a reținut-o?

— Nu știu. Eu sînt foarte nou

șef de depozit. Am venit din altă localitate și nu prea cunosc.

— La a cui dispoziție vindeti produsele la care ne referim?

— Numai din dispoziția tovarășului director.

Ora 12.30. Magazinul nr. 44 „Junior”. O unitate pentru adreșarea interlocuțoare, Viorica Kasai, responsabilă.

— Am primit, cu factura nr. 3853 din zece noiembrie, șapte bucăți, dar vă spun drept că hainele au venit odată cu clienții.

— Ei cunoașteți?

— Nu.

Ora 17. Magazinul „Romarta”. Tovarășul Cristî lipsește.

Ora 19. În birou îl întîlnim pe tovarășul Pop Cristian, responsabil complexului. E de față și Viorica Sălăgean.

— Alături de m-am dus la depozit pentru a ridica îndicămîntul, ne declară Pop. Mi s-a spus că e facturată o haină, am prezentat-o la raionul pentru femei. Nici nu știu dacă a vindut-o...

Zîmbim și noi. Prea este cusută cu ață albă.

— Ați adus doar o haină. Nu și s-a spus cine vine după ea? Cui s-a dat?

— Am predat-o și s-a vindut legal de la raionul pentru femei. Tovarăș Sălăgean, care cere semnarea de primire, cea care o aduce cu mașina personală de la depozitul I.C.R.T.I. se jură că nu știe pentru cine a fost. Bineînțeles a uitat că mărturisise de dimineață că „e pentru cineva de la Birou”.

Aflu că și tovarășul maior Rădulescu s-a interesat de factura în cauză. Cînd l-am întrebât care este adevărul, mi-a răspuns:

— Știu cui i-a fost livrată haina dar nu vă spun...

Dealtfel, a și refuzat să dea sprijine în continuarea documentării. Motivul invocat — „Am

presă are niște reguli pe care probabil interlocutorul nu le cunoaște. De aceea îl rugăm să citească mai atent articolele 39 litera d și 44 din Legea presă. În sfîrșit, convenim cu tovarășul Călușeru să ne întîlnim luni 27 noiembrie.

Ora 8. Direcțiunea întreprinderii comerciale de stat pentru mărfuri industriale. Interlocuțori, tovarășii Păltineanu și Călușeru.

— Unele produse, din categoria cărora fac parte și cojoacele în discuție, vin în cantități insuficiente în declarația Păltineanu. Din această cauză unele trebuie să ia o destinație specială. În activitatea noastră avem niște colaboratori care intervin și pe care nu-i putem refuza. Nu e etic, nu e normal dar nu avem ce face. M-as bucura dacă articolul dumneavoastră ar avea un ecou pozitiv.

— Cred că ecoul ar fi mai „pozitiv”, irtații-mi greșeau, dacă ne-ați spune cine sînt colaboratorii care intervin și pe care nu-i puteți refuza.

— Cred și eu, așa ceva nu vă spun.

Așa sînd lucrurile nu ne propunem să eludăm care este substratul eliberării în rate a produselor la care ne referim și a altora din categoria celor „insuficiente”, din depozit. Gestonarii sînt hotărîți să spună doar „Așa trebuie să facem și așa facem”. E prea să dorim noi să beneficiem hainelor sînt cunoscuți de către ei sau nu. Acele de la dosare, logica lucrurilor îndreptățite organele competente să cerceteze și să acționeze conform legii. Dacă ceea ce am stabilit noi nu întruște laturile unei infracțiuni, contravențiile de „servire preferențială” sînt evidente. Altfel de ce, cele 174 de haine tip „Velur”, „Fantezia” și „Nutriție” nu au fost livrate de la I.C.R.T.I. direct pentru unitățile de desfacere? De ce s-au „transferat” într-un depozit de tranzit? Iar dacă depozitul este de tranzit, adică trecere fără oprire (Distribuitorul limbii române) de ce nu a plecat odată întregul lot de marfă recepționat la 2 no-

embrie, ci în rate? Iar la 11 noiembrie într-un loc pe care nu am cunoscut nici un caz, o ameză doșită a amintirii depozit mai erau 19 bucăți. (Acestea au fost livrate la 14 noiembrie, după prima viză, în gaze rate de cite 2-9 bucăți). Dacă cele 27 de haine erau în depozitul nr. 44 erau destinate complexului Luzor de ce nu s-au pus odată în vindzare?

Încheiem raiul nostru la Direcțiunea județeană comercială. Ineficiența tovarășul director Cornel Ceauș.

— Am fost informat de activitatea dumneavoastră și de neregule pe care le-ați constat. Desigur, sînt aspecte ce umbresc activitatea noastră și pe care trebuie să le înălțăm cit mai urgent. Poate unii din aparatul comercial au fost impionați de anumite solicitări și au procedat greșit. Fără îndoială, aceste greșeli nu pot fi trecute cu vederea și în nici un caz să nu se mai repete. Am dat dispoziție la I.C.R.T.I. ca produsele să fie livrate din depozitele acestora direct la magazine. Vrem să ridicăm responsabilitatea șefilor de unități în sensul ca acestia să beneficieze la începutul unui sezon de informații cu privire la fondul de marfă ce li vor primi, să-l urmărească și să-l primească integral pentru care mărfuri care sînt controlate pentru mai multe zile să se întocmească grafice controlabile de către inspecțiunea comercială, echipele de control muncitoresc și de alte organe. Luăm legătura, cu ave vrea ca rezultatul acestei legături să se concretizeze chiar din luna decembrie, cu unitățile de confecții din municipiu ca din stocurile de la avem să confecționeze scurte, haine îmblănite, există un stoc de blănuși sintetice la metra, pentru țarm.

Tovarășul director s-a mai referit la o serie de măsuri organizatorice și acțiuni educative care sînt oportune. Așteptăm rezultatul.

MIRCEA BORDA

